

2/1.53.
16ta

Henna - kroska.

Krasiče legenda v sedmih delih.

Grebe: Henna, grofica Kroska
 Viljem III. grof Šlički - Biskup
 Viljem } njuno sinova
 Albin }
 Katerina, družabnica Hennie
 Luka } strufaja
 Kriha }

Repert, zadržani v Vopari
 2 meščana iz Duj
 Star meščar
 Novine, grobnik v Šlahi
 Sekretar

I.

Lektor: Po vsem Krasiču slovi blazena Henna, matan-
 riteljica samostana v Šlahi, ki je sli metanovit.
 njo položile krenile Šlički šerfijti. Zvele je na
 melonice 10. in 11. stoletje in nam delo zgodovine
 in legende pripovedujeta publikirno sledite.
 Obleje našega prave. Njen ded ali praded je bil
 Srebrgoltz (Op. 78)

Šilka: Najaj' pravi, Luka, nekam dolgo se imudi to pot naša
 gospode z domne. No, pa nič čuda, v Vopari ni le šila.
 Treba čez eno in štiri grape in doline. In, če sta
 mitičljiva gospode in gospa enkrat tam, pač te
 meljito pletedeta ne manja.

Luka: Za, je. Deho le mneta naviti belih v glavo
 šilka: Prste je zurepla. Jaz bi pral pecl imel tehe šla
 bi!

Luka: šeritij?
 šilka: Za puzenje, hi je boje, je že mnemu sbruti
 šilka: Pa belih! Za bar kuhaj pri nas, na Šličkih, je olanti,
 če pristojis se praviš v parsto knapi.

šilka: Kajno praviš upravihi, hi rodijo in odrejo, bar
 je treba.

Luka: Pa je vse eno tudi za temo trebe privedeti vian.
 šilka: Ah, jaz bi bil sčel pecl z njime v Vopari...

Luka: Pi? Zaboj?
 šilka: Vsi, tam parite najboljše vino. Tehi, belas ga
 sinamo v beffi bleto par sodčkov.

Luka: Kaj bi potem vopari - Vopari, če ga sinamo doma.
 šilka: Pa je le boje izpod hite, behu pa doma na
 šilka:

Luka: Ni tudy širaj. Mitičljivi gospode so mi že sbrut
 ubli: le glij, Luka, da mi biš zjeman. In nem ga bar od

Krajaš. Fisti go mebeo od Polstauja.

Šiba: Fisti mi primere proti vipavcu.

Luka: Dam pa enbert malo preskunal go kleti.

Šiba: Le day. Samo bolihov pazi, da boi potem maril nista in stopnice nazaj mi da se ne boi primogel pred krofe izmed gajpode.

Luka: O, li bilito moj tebeje. Prine je goja steno, najceti in zagote, heha se (vnuco, hedar je bito kaj stheje.)

Šiba: O, goja je, goja!

Luka: Endi gajpoda niso napacni.

Šiba: Feto ste pa vinova bolj.---

Luka: Mlaci! Feli se nista stasila mie zeleje.

Šiba: Tu nista imela vprshen. Poje vialis, da nista pas mie prizamefjive, ce je trebe hoga krajnoviti.

chuber: Heha! Heha! gajpodi in zagotje. Ste pa mleda in se jime bimeci hoga zeli, da imete tu zagotjei roete v njevni abobhuviti.

Šiba: Pa se celo soditi v njevni imenu.

(Enje se pelet krajnovih kuzit.)

Luka: Enj! Mleda gajpoda ste se puvite. Pjcliva ste naju na pucate. (Pevnar.)

Vojem (blive): Šiba!

Šiba: Fete gajpodi?

Vojem: Primni name vine. - Lecliva! Se puzleje po dolgi gaji.

Hartvik: Pa je bito lepa v gozdarilo in me goju.

Vojem: Heha je meli. Vipari? Oca je abjubotl, da puzleje po naju, nej pucata tudi mleda v te.

Hartvik: Ta bi ste oca je shva nemogric. Kds nej zagotje tu roete?

Vojem: Pa me bi ste oca ab pucem. Ali pa se vnuco su.

Šiba: Tu, gajpoda - pravim.

Vojem: Na zdrajje, Hartvik!

Hartvik: Na zdrajje!

Luka: Tra mescane v Brij pruvite, da ju sprejmete.

Vojem: Kaj boete?

Luka: Samo to ste puvite, da bi ju sprejeli, her vnuca spuviti nehej njevni in vajneje.

Vojem: Naj pucata.

Hartvik: Misicauna iz Brej! Kaj neki svet bo?
 Viljem: Pristojbe! Kaj do - velike pristojbe.
 Hartvik: Ne bi vedel, zebelj. Taj jim nabejemo s ovem ni priz,
 nasamo, hje de budovce.
 Misicauna: Klatnjark u puvijer, mislovitljiva gospoda.
 Viljem: Kaj zelita?
 I. Misicaun: Vasi pndaj's u zopet enket gabemeli.
 Hartvik: Tko?
 II. Misicaun: Predak's u jim gode.
 I. " : Parlanimeli u nedelj's u Praje ni popivati u rudi gr.
 Viljem: abimati in kleteli.
 Viljem: Taj to je dober, ne?
 II. Misic: Ne, gospoda! Proluigite dalje.
 I. " : Ne jim vimo je stopiti u glavo, u razsefati in
 nedlegovati zemle, de u uhajete pred njihimi
 Hartvik: E, u Brejati u misicaunhe lepe.
 I. Misic: Kolem se u je celo predizumit, de je u puvijer's
 drugst odbl u bist natoga somisicaun's in pr.
 silst njejavos zem, hi jo je mbej casa prej gr.
 lezavel.
 II. Misic: Omisicun's vno naiti jo na putelji.
 Viljem: Kaj? je to pes?
 I. Misic: Sabazana puvica, Torsly' imamo pic.
 Viljem: Tko je ta zvoicna?
 II. Misic: Tma ma je Hanso Grunwaldt.
 Viljem: Tkoj odredim, de pojdajo nari upode pruj in
 ga njejo u zem. Sluzi se hvicem vodite u bectem.
 Ce je to pes, bar pravita, zaduzi puvit.

II.

Lebster: V najicranju vome ablasti u oictovem imenu de
 mlude gafa abvodite gloicna Hanso Grunwaldt
 na smrt ni je bile vuvtne abveba tkoj yvina.
 sked pndaj's je to zbudilo vuvnos nevot, hi u je
 vel due do due slopuyicela. (To je yhanitbl Adalbero,
 hvroski vojvoda, hi je hotel u puvitum odcejite dezelo
 od cesarja Konrada III. (Karantanijo od nurnishe drje-
 ve) in pridobil za u tui pndaj's.)
 Luka: Ne gre mi iz ovi! Luvicaj ga vidim - onega pndaj's.
 Grunwaldt, heh vici na visticat ves zabubujeli -
 u vodritkartum obrazom. Fej! Opa vas vari.
 Misic: Kone pa ni abch pred obicentem! ampak pred
 nicem drugim.
 Luka: Pred cim naj te bo?

Miha: Mi ne vidiš, da je naš deželni razpukane, kakor murt
 v rihajin. - Vajboda Adalbero, ki je bil pri ljubljenski
~~muštriga~~ cesarje Konrada II pripravljen punit.

Luba: Punit?

Miha: Punit, punit!

Luba: Proti kromu?

Miha: Proti cesarju.

Luba: Beži, beži! Pa čeprov! Kaj nas to brige. Tje daleč gori
 je cesar.

Miha: Odbegeti hroče našo drželo od nemškega cesarstva.

Luba: Lati priproste punit.

Miha: Kaj pa imo punit opraviti z onim običajem?

Miha: Punitaji so silno hudi na naša gospoda, ki ste
 na ~~svetih~~ cesarjevi strani in so zeto pristopili
 k Adalberu. To je nesramo, zeto nesramo.

Luba: Ne razumem teh peči.

Miha: Fay pa. Zelo me pa sbebi, da ste ste gospoda k ro
 vsem gledat in imeta hromaj par apod o
 seboj. Neveča je, kaj videl. Da bi bili rajje. prof. dama.

Luba: Če je ^{muštriga} muštriga se je in ju se mi nazaj.

Miha: Kaj pa se svetli tam doli?

Luba: Luce mi za gozdam.

Miha: Ogenj je.

Luba: Ogenj je, ogenj! In pros tam nebež obeng pud.
 miha. (dvomi odarci na grozobe meta.)

Miha: Kaj je to?

Luba: Ali so meta že zapeta?

Miha: Gostoro so. Grem gledet. (od daleč gled
 zgora.)

Miha (na glas). Ogenj! Knapo so se spunteli in
 utili obe gospoda.

III.

Lehtor: Tehij je vesel bezi vel grozno novico starišim
 so Vipavo. Grof Viljem je prisegal grozno ma.
 sevanje med zbirni in ~~tebi~~ spremenitvam
 oddajet proti damu. V grofci Henri pa ste
 v bunte zlati in vol. Klečala je pred grofci

2/1.13
 204

Križanec s globokim molkom in prišlo Bože, naj
ji pomagaj prenesti ta udarec, da ne ne bi zgnedila,
ter obupa pod njim, je pred večjo dušo of
poborel z namencem, da pripelje strava v ti
par, bjeer naj dobita potuge in proglatite za
viteza. Gofico Henna je, recit govno patile. Zalost
in ud med zločinca stare barba v njuni duši.
Paella je na cholera pred križanem in prišla
Bože naj ji pomagaj prenesti ta udarec, da ne ne bi
zgnedila v obupu pod njim. Taki ji je našle +
njuni ~~prvi~~ njuna služnica Katarina.

Katarina: Miltostljiva gospa! (Poenas) Miltostljiva gospa!

Henna: Kaj želiš, Katarina?

Katarina: Miltostljiva, v stebel um za vas in ne le jg-
mi oči v dva našle ve stonstojemo z rami.

Henna: Vein.

Katarina: Težela je udarec. Vii delimo z rami tugo
in žalost. Škabi vas, da ne bi pomagali pod
njim, da vas ne bi stel in ogel skubno
mater pivoerim.

Henna: Šel bi me pil, da me ni zaurpanje v rožo
bojjo deželo pkaneci. Škaino mi je v duši
in me šalaji, da je bo miy ropog hento me-
šescl med zločinca. - Glej Katarina, mlek
peda na miye oči - teme pilbaje, škaina
teme! Miya pinora nrtoc. Naj je meui
se ginstenje.

Katarina: Omahyete miltostljiva gospa. Sedite
um v narlanjai.

Henna: Groza me je, Katarina! Tvorca krupta gledam,
enjem jobe in stak žene in ofota. Gonyeni
gublyi pajerctlyinyjo temo in eme potaite
bricajo ps zraku.

Katarina: Razburjeni ste, miltostljiva gospa. Pjelite la
paitku.

Heena: ekali, Katarine - mili za duini mojib sinor.
 Katarine (piscari): Oca nas, lektur in nebeški, proučimo
 budi ~~uporabno~~ ^{traja} imo, pidi ta nam boje kregitor,
 zgodit se boja volje - boja volje ---

Heena: Boja volje ---
 Katarine: Heba v nebešt lekt na zemlji. Taj nam
 danes nas nekotanje hula. Odpriti nam
 nam daj, lektur mi odpricamo svojim
 doljnikom - ne rodi nas v shušnyar,
 temoč pisi nas vega knolege. Amen.
 (Te med mlitvijo se zgodnje poble - mile
 godba, hi boje delje.)

Heena: - - Heba odpricamo svojim doljnikom
 in ne rodi nas v shušnyar - - - (Pecur.
 Se čuje samo godba.) Gledli se - glij zvezde, hi
 puzboje. Vidim akater boji, heba hebat;
 ho sem jo šle v Podgaje puzit akaterhega ka-
 gatoru. Tala mi je sinora, zdej pa stujite
 polje nje pod zvezdo. - O, halice zlatost.
 mile, primas mi puzi! - - - Mi je sinore
 sta per tebi v zarje nebeški. (Pecur.) (Godba neha)

Katarine (heba, da jo budi) ekilabna garga, molost-
 na garga! - Maj Bog - mili budo! - Na jo -
 nuce! Pomagajte, pomagajte!

Glavni stujincadi: Taj je? Taj u je zgodit?

Katarine: ekilabna garga umirojo! Flitite se kapla-
 na. Molimo, molimo!
 (Shupno gobitvno molitev)

Heena (vmes): Katarine!

Katarine: Tarest se jim praca! (ekaliter neha.)
 Turbej am mileklyise.

Heena: Videla sem akater boji - postoukro, ob nji
 Volgem in Hartvika - lepe heba angela. Heba
 mi je, da je čula mojino molitev in naj
 odpriti me glouincem, hi so umirili mi

Katarina: Odpuštiti! heh zločin!

Hlena: Odpuštiti! Her samu hličenu Boga za pricu, naj samu odpušti, heh bomo odpuščali mi žubegem ali abesti me li bole kmalu ugla v abait somastre. Torej me je Meti božja ponižila, da je volje božje, heh se je zgodilo. Vani se udam in odpuščam.

Rupert: Ne bode delegati kralja našega odpuščanja, mitlačljiva, her job je ~~se~~ gospod grof že kognovak. Na čime prav, če jim ne piza našu.

Hlena: Prepišiti je treba huntu našeravje. - Torej sej oredlati huntu, Rupert, drugi pa pripravite vse, heh je treba ^{le zbiranje} ~~zbiranje~~. To naj-kejsji poti hroem kbi čimprej v Pražah. ^{3/1}

IV.

Lektor: Nič hudega slutečega gospa Vigeina je na polu domosneč eden njegovih ljudi in ga obvestil o našem dogledku. Grof je razplamtel v goznuem vodu in hotel domos z namenom, da se bo huntu našeravje je bito v resnici govno.

Luba: Ne pij, siba, pij pravim. To je ~~se~~ edine dobra stvar, hi je se pitale na našem gradu.

Siba: Sami prav, Luba! (Kakar, da je pit) Haaa! Ni nič reči hitega, heh je bito kaj rečaril.

Luba: Svnt mladsh gospodos je prebarile na ~~net~~ naših prectroch ore na glavo. Khusy Praj in Felic je ~~haha~~ proctra quicava: Knapochke hlyta friggane, zemlje opuablene in pragna. - To me viti najmanj ne moti.

Siba: Kaj tam pri knapich! To me viti najmanj ne moti. In nagredu -! Takino je, kakar da sama svnt olji rezpet svoj ~~voj~~ čim plaše nad nami!

Luba: Mi pa hndic.

Siba: Prav pravi - ali je hndic. Gupa, hi je bile zmiraj vrcela in puzajna, hodi siba, heh se senca, gospod pa

» procedurem glavo in takim pogledam, da je človek
sklepi pred njim.

Luba: Vato, Milica! Je te vsega skalo, mislim.

Skala: Saj ga je balavo, če pamišči, haker so se grelo zvoniti
načtenapi.

Luba: Miha ne govori tehs.

Skala: Druge me zinemu peditice. Ti me pa, ugum, ne boi
ujedel. Mi me bi bilo dovolj, da so prilo ednajat, hi so
das unuoli milde dca, na teta maicm spravili me
sui poet?

Luba: Ve kachim?

Skala: Mi me ves?

Luba: Mi me, hod to, da so jih pobili, kach, me vem.

Skala: Dorem ti, pa ustici. Naj ga uknem se skurat. --
Aaaa! - Prijeli in grezali so jih, greter pa so jih
z zavezanimi rokami pripeljali v dovarno, hjer je
gospoda ⁱⁿ pisarja in jedlo in so jih tam pobli-
li.

Luba: Pri projekciji!

Skala: Tam, tam.

Luba: Pa, to je bilo, predur se je umila gupa.

Skala: Kakopala! ~~Tako~~ Če bi bila pure ~~pa~~ hu, se to me bi
zgodilo vem, da me. In če je žet bilo tehs, naj bi
moj ustalilo me belali. Tako pa so skraj pobili skraj
ode huj umilganje.

Luba: Ste se bili rebeljani proti pečajin - vidis. Tako pa so
pisli našim me pamišči se gospičarkovart, Kalmičan
in Dikobolstein, vseh s svojimi blazari.

Skala: Dugacé krapos kudi zlepi me bi bilo ubitoli.

Luba: skunde so jih dohro zavarovali » gozdoviti.

Skala: Pa kach! - Mislim, da so to zicunje legati gospoim gospu
na dno in se nun oglašati veat. Tako je tako.

Luba: Skrajce pa ras.

Skala: Glij, gupa in Katarina pidiče barile. Prijeliva » heaj.

Luba: Prijeliva! Tak težko gledam gupa, tako. Sami se mi,
pa hajci. Tak je, je. Pomagati ji pa ne moreš!
Prijeliva!

Katarina: Obincujem vas, mi lochljiva gupa, da teta zunanice
prevarate gube, hi vas je zablilo.

Huma: Mnogo premeto zunanice, Katarina in premeto udams »
djo mjeja, hi je med namu. Ne leji na moji dno teta težko

smrt ljubljenskih sinov, behuva greh, ki se je zgodil 7. marca?
ranjenim med puščavo. Prišlo jim je prepozno. Zatoj nisem
odšla bežati v Vipavo! Ključne bi se prepričale drugo ga-
je. Zembala sem sinova in ne, nato hriso mi naš roč je
legel greh, kot shela strela, kot opazuj pehri.

Katarina: Vas ne zedene. N. naša hrisa, des tege nite mogli sed.
nimiti.

Herna: Pa je hrisa moj ropog.

Katarina: ^{enajst} Vot recarajes zareznila je utiril samo rogi doljnost.

Herna: To je bilo sile drugemu pedu. Proo je bilo maiceranje.
In maiceranje, Katarina, maiceranje je biže!
Nikic ne me pregati s oblač. Konega sodnika.
Nikic! Daller sam giva, ne pojde mi iz spanina
gala žena in oblač jobitil puščavje, hi se me vira-
vodi ob punitvi in me puniti punitvinja. - Pre-
pozn!

Katarina: Guropo graf puščavje. Grem!

Herna: Ostani!

Prof: Pojdi, Katarina in narodi, naj se zbere ova družina
in puniti ovi shupaj reurhaj.

Herna: Haj namuravas, moj ropog.

Prof: Prišta mi je ncha misel, kot da mi je postala od
Boga. Spoznal sem, da je moj greh neizmuren. Preba
je, da si olajšarim dušo in operem hriso, hi leji na
meni.

Herna: Imas prav! Spoznanje je najboljše pot ka pokori.
Pokora pa pripelje ^{te} najaj ka odznanju. Delite
sem ves čas, naj stvarnita pišje to spoznanje, kotičel
me je dobiteljovi Bog da

Prof: Hočem delati pokoro ~~ti~~ po vzgledu svetih mozi in
probativni odrezo.

Herna: Grij, zbrala se je kuhaj ova družina.

Prof: Publicet sem vas, da vam opustim, kaj namuravam.
Kerana vam je hriso, s katero sem postopeli pišje
puščavje. Volite, to bil je veliki greh, hi sem ga hris
vraj edino faj, naš gospod. Pred vami omenis to
piznanu mi se hrisa. Te marite mi odpuščate.
Faj pa prosil sam Boga, da odpušči mi hriso. Vas
pa pravim, dufite medelje greto ropogi mozi in po-
magajte ji, hi bo sama gospodavila med vami.

Glavni? Sami? Haha?

Prof: Jaz bom spregovoril povzeto, epikemiško obliko mi povzeto
v Rimu, da me vedno je vsota vse grehe in mi slojda tega
neč.

V.

Lektor: Prof Vitem III se s svojimi povzeto v Rimu mi nič
uvila. Zbrala ga je določeno pravo, ~~ki je povzeto v Rimu~~
~~in je povzeto v Rimu, da je povzeto v Rimu~~

Na povzeto ga je že bilizu davna pri vasi Graben v kar
budeti dolini pobical smrt. Legenda pravi, da je go
hupan v cerkvi v. Lemarte. Flema je vstela saima
je povzeto budite s svojo družabnico Katarine ~~ki je~~
ob nedolgi, hi je ~~ki je~~ izdal njemu nevrice. Taka tudi
danes.

Hlema: Prijeten je izpoved od grada do sem - ki pibriten. Tu
redira, Katarine. Tu se ~~se~~ spominjam povzelo sem
v neči in miru, hi se ~~se~~ mimoli pa tudi nevrice, hi nas
je zodela.

Katarina: Pozje raja, milostljiva gospa!

Hlema: Vem, Katarine in sem se vedela varjo.

Rudar: Milostna gospa, ne zamerite, da se priblizam. Star
mudar sem, zgarau in neboljen. Molim, da bi me
Dro pollicel ki rebi - pa me ne! Liveno v zemljo mi
ni mogoče, jiveti nimam od čira. - O milostna
gospa, sem že hividu, hi je zrodite ram, a mi pudevji
sem ji hvidu abentoli.

Hlema: Hivice, tolu je na obeli stvarci. Moj arproy delci je pr.
havo in prikra zolej - mi pa smo videli. Vi pudevji in
jaz. Tu glij, stari moj. Vem ki mudiyo gl. hvidu in slojraj
ni hvidu dni, had ki pol je se dalobevile.

Rudar: Dro povzeto hividu milostna gospa.

Hlema: To je mela. Povzeto ram hividu povzeto povzeto povzeto
hi se zemljo mudiyo in obsham, hi se hvidu videti. Ne je že
dalobevile in zafisano. Zambila sem sinova in mudiyo naj
ignebim se tudi prebnegal blage. Vi mi boste odobrovali
je hi, bar ste zemlji, hada le pod pogojem, da zapustite
mudnile in odoblate drugam.

Rudar: Zapustite mudnile?

Hlema: Da!

Rudar: In oditi?

Hlema: Da!

Rudar: Vi?

Henna: Vsi!

Rudar: Ali primum vedeti, zakaj?

Henna: Kerholi je zarladati glato, prajpocelo je le narivo. Thor-
dilo je samo onim, ki so ga najmanj potrebovali.
Cui, ki ga kupeli v čini zarulje, ga so bili sujniji.
Jaz rad prouam sujnosti in sloboditi. Pojdite, prouti
v lepi svet in si poišcite zaruljke v senu in
slobodi

Rudar: Visins sonca rajeni! Rudarji, vno - terna je delez
nariga jirejnjel.

Henna: Pa ne bo oči. Rudarite mi je oziol pirova miye, jaz pa
mno spameu glate in prebne žole za oči kare!

Rudar: Vihor gupes, niha!

Henna: Tu je moj prouini proutan! V ribniku tu naj se pot-
pi. (Čnje se, hebo podo proutan v rodu). Tu mekino glati
in rebr - nasil prednikol. moj se spemenui v kramen.
Vihor naj ne najde nove žole, dobler se ta ribnik
ne izmibe in zarante, ter pederletni kosec ne najde
tega proutane ma krameni svoje kose.

(Hocian gram)

Katruin: O, mlakura, krene je goza.

Henna: Znamenje je to, da je Bog z namu. Ostalo velike
pennogenje miye naj bi prouicno boji čarti in
prouici perokenu clovefou.

VI.

Lebstar: Soje ogromno pennogenje je grafice Henna razdelila
v kerbene ~~na~~ in dobrodelne namene.

Henna: Porecra ne Zarnijem Hajubkem izobanu solur-
griskemu nadlikofu Baldurim z dolobro, naj
karnhof intarovi misli samostan

Asvin: Njigori perzoisenut obocitimo s perobus listino.

Henna: Glasna miye misel pa je porocena zembenu samu-
ntarim v Thhi, ki so danes porocenu in izracenu soo-
jenu namenu. V perobus listino je intaroviti
katara porecra ne Zarnijem Hajubkem dabi nadi-
skof Baldurim za oditoplyen farne pravce kerbo, ki
sno jih mi zidel:

Asvin: Farne cerkve kaisje kragdelene v Thhi, cerha na
Ledeniku in Glednici in Radecunrdske, hjer se stehata
Thha in stehata, cerke na Fethlancorigari in v Belgel
in cerha Sv. Lamberta, St. Gregarje in Sv. Mayite v
Fandunjski dolini. ~~...~~

Herna: Vse cerkvene poljubne opreme in mitarove z
- vzdrževanje duhovnikov.

¶ Samostan ima zaveščice za bobniške in pevce, ki jih
bodo pshbrnle klane poljubne pelemice! Za njega
no vzdrževanje mu volim ⁱⁿ prečista v šolski dolini,
grad Breje v tujem, grad in dom v Trisnjah, prave
in Basarhem in - Šarinski dolini, doma v H. žmi
pri Chersburgu in Šarjers na Tolcujskem.

Niriu: Kraljevsko dobacij!

Herna: Ali si milobredne ne priduje ničesar.
Nehaj je se. Pred Lelico --- in drugo. - Samostan
sha celno elctere Bojje mura biti dobro vshbo-
rana. Je ne zapisano?

Herna: Vse - milobredna gopa - je podpis.
Niriu: Podpisale sem. Psterni se nãi polbrinski
pečat. - Tehr! - Ledy mu se vnebilas prvot -

¶ Ti Niriu pa imaj doljnost, da hat gradnja čuvasi
nad samostanom in redi: Nadšhof Baldurim
vzel je samostan pred svoje varstvo - tehri veli
pogodbe med nama. Vse bi ga za hotel au
ali njegovi narleduho ^{upravljati} v druge, henu serhovene
sake, imajo mijsi svistni hi pravo, ga serhu-
piti za polbrinjat glatnikov.
Prijelice! Vcerki čakejo. Vyemi s aboj mitarove
litens. (Luma.)

(Z serhovene čuje mogoine pecun - gateru
zronovi)

VIII

Lehtar: Grafica Herna je ⁱⁿ ~~sta~~ ^{inazela} ~~oblekla~~ pedoovniško ab.
leho in ita v samostan, ker je ~~setela do smete~~
po putesku bral let 29. junij 1045. ydihvula
svoji blags duto.

(Čuje u tihã malites.)

Herna: Angeli polbrinjajo - Moj svrop in sinova me piča -
brujjo --- Pridem - pridem k tebi, shati, polbrija.
lišie žalobni. - Tolone voly, zapisicam te in

